

IV. ÉVFOLYAM.
Megjelenik
MINDEN VASÁRNAP.
Ára 3 hóra 1 frt. 50 kr.

Az előfizetési pénz a
kiadó-hivatalba
Városháztér 6. sz.
alá küldendő.

Pest, augustus 7
1870.
32. szám.

GYŰJTŐKNEK
öt előfizető
után
tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda:
városháztér 6. sz.
ide küldendő mindenféle
kézirat, mely LUDAS
MATYI-nak van szánva.

Egy vén emberhez!

Most, ha szünetel a hongyülés
Idöd lesz magadba szállni,
Ne menj tovább, nézz kissé vissza
S e végre jó lesz megállni!
Ugy sem sok idő van előtted!
Nézz, tekints egy kissé hátra,
És gondolkodj, hogy ha te kidülsz
Helyetted ki áll a gátra?

Bizony elhihedd öreg Ferencz!
Soh'se gondoltam volna azt:
Hogy e hazának áldott földjén
Termelj annyi káros giz-gazt!
Hogy azt a sok külföldi laput
Itt minálunk meghonositsd,
Mit pokolba kellene dobni . . .
A törvénykönyvbe beszoritsd!

Ugyan ki nevelt téged? mond meg!
Más senki mint a vármegye. —
Ki melengetett édes keblén?
Zalának völgye és hegye!
S te mit tevél? tudod a mesét
A paraszt, s fagyott kigyóról?
Keblén melengeté az is ezt . . .
Végy magadnak példát arról!

Ugy-e azt gondoltad Ferencz bá!
Hogy az a mameluk csürhe
Annyira dresszirozva van már,
Hogy akaratod eltürje?!
Óh nem! hogy jártál Wéningerrel?
Olyanok ők mint a nadály . . .
Hol tele szivhatják magukat
Oda állnak, te bárhol állj!

Te nem adhatsz nekik nagy konczot
Bármit beszélj is hát nekik,
Ők oda tolják az orrukat
A honnét a konczot vetik!
Ezért lettél elöttük olyan
— Bár rátok nézve nagy hiba —
Mint a négy kereken felül az,
Mely ötödik a kocsiba!

Hja! pedig ezt tudhattad volna
— Hisz volt elég példa rája, —
Hogy a farkcsóválók serege
Egy helyt soká ki nem állja;
Tudhatád azt, hogy a ködmönt is
Mig uj addig megbecsülik,
S ha elvénült, ha elrongyollott:
Akkor a pad alá vetik!

Nagy Bögös.

Három bántalom egy durranás.

(Philosophia Kerkápoliáda.)

Lajcsit — Gyuri, Niki és Feri alávaló gaznak, váltó hamisitónak nevezték, és Lajcsi mind a hárommal megbirkózott.

Lajcsi Gyurival, görög tüzet adtak egymásra, mely nagyon szép látvány ugyan, de nem egyébb mint: . . . füst!!! és azt akarja Lajcsi, hogy ezzel érje be nem csak Niki és Feri, hanem a többi vele egy állásban levő társai is; söt érjék be vele a választói és érje be vele az ország, mi több még a Wanderer is.

Mondhatni: Megérett Lajcsinak az esze, mert eszébe juttatja mindenkinek ama magyar közpélda beszédet: „Szégyen a futás, de hasznos;" azonban Gyuri, Niki és Feri nem zemplényi verebek, melyek közül ha egyet le lőnek, a többi elrepül; — és miért repül el? mert megijjednek a durranástól. Niki és Feri azonban még akkor sem félnének, és ijjeduének meg, ha Gyurit le lötték volna és hiszük, hogy megállják a sarat.

Quid ad haec domine Ludovicae? — scripta manent, sed nec verba volant.

Sziporka.

Kérdik az ügyvédi vizsgán a fiatal joggyakornokot, hogy a rabszolgának gyermeke mi legyen voltaképpen jogi értelemben?

Hát kis szerecsen! válaszolt az.

Currentáló levél.

Nagyságos Frank Károly és Nagy László tolnabaranyai tanfelügyelő urak nyom nélkül eltünvén, se hirük se hamvuk.

Kéretnek tehát mindazok, kik a tanfelügyelő urakat ott a hol csavarogni látják, sziveskedjenek jelentést tenni róluk, cultuszminiszter ő excellentiájánál.

Személyes leirásukat azért nem közölhetjük, mert még magunknak sem volt szerencsénk nagyságos cifferblatjukat szinről szinre tisztelhetni.

Több tolna-baranyai község.

Garantirozott hirek.

Kemény Zsigmond bárót nagy kitüntetés érte. Ugyanis a franczia hadseregnél mint élelmezési biztos leend alkalmazva.

Török János bátyánk az 1866-iki hadjárat alkalmával egy teljesen felszerelt lovas katonát, állitott ki a poroszok ellen. Most a szép példát a „Magyar Állam" és a „Reform" is fogják követni, de miután pénzök nincs, maguk fognak kiállani a harczmezőre, még pedig ugy, hogy egyik nap a „Reform" lesz a katona s a „Magyar Állam" a ló, a másik nap pedig megforditva.

Igy aztán csak kitudják állitani a lovaskatonát.

Puffancsok.

A képviselőház elnöke Somsics tehát bele se szólt a megyei vitába?

Dehogy nem, hisz hányszor rendreutasitá a baloldali szónokokat.

Szappan Zsigmond ugy nyilatkozott, hogy mig Kerkápolyi és Szlávy miniszterek le nem mondanak a képviselőségről, addig hiába interpellál Bobory, ő se mond le, mert az ő hazafiságának megjutalmazója báró Eötvös cultuszminiszter nem azért nevezte őt püspökké, hogy holmi Bobory-féle emberek, kik már börtönben is voltak, még ő fölötte paczkázzanak!

Borsszem Jankó kezdi csufolni a poroszokat.
Azt mondják a rosz nyelvek, hogy gróf Csáki Tivadar irogat efféléket neki!

Zsigmond vitéz.

Paródia.

Ki fekszik ott a pamlagon?
Álmadozva édesen . . .
Jókorákat horkolászva,
S elnyujtózva ékesen
Zsigmond ő a „Napló“ ura
Minthogy kész a correctura,
Alszik egyet délelőtt.

Ujdondász jő és bőgve zug:
„Uram rosz szél lengedez,
Meg van támadva a „Napló“
Siess hamar, ébredezz'!“
„Hm! törnek rám? nem tréfaság!
Talán bizon a lomhaság . . .?“
Mond, és horkol nyugodtan.

Majd Laczi inas szalad be:
„Uram! rajtunk a porosz,
Vilmos király, Bismarck, Moltke
A határnál táboroz'!“
„Nem látom én! Éhes vagyok
Előbb még majd egyet falok!
Mond és szundit csendesen.

S amint lomhán ott alszik ő.
Álmadozva édesen. . .
Fehér kötényével be jő
A szakácsné rémesen. . .
„Uram! konyhánkba betörtek,
S egy őzczombot elemeltek
Meg négy üveg champagnert“

Mit? az őzczombot ellopták?!!
Melyik volt már a gonosz?
Tyhüjh! milliom teremtette
Abból csaknem töltözködik
Sem franczia sem porosz.
S Zsigmond vitéz gyalogra kap,
Rohan, bukik, felkél, szalad,
S mig őzczomb nincs, nem nyugszik ő.

Kis Bőgős.

Főrendi jelentés.

A méltóságos főrendekkel ezennel tisztelettel tudatom, hogy a hamburg s bádeni birbicsbankot a méltóságos felsőházban felállittatam s vagy 30 darab demimonde hölgyet Ostendéből mellé állitottam, e végből tisztelettel kérem a méltóságos főrendeket, hogy az üléseken teljes számmal megjelenni becsületbeli kötelességüknek ismerjék.*)

Kelt Pesten 1870. Julius végén.

Gr. Cziráky János m. k.,
a felsőház alelnöke.

Szeget szeggel.

A pápa csalhatatlansága
Hát csakugyan kimondatott
Ezzel kérem a józan ész
Keményen arczul csapatott.

Se baj! hisz a józan észnek
Is van hatalmas tenyere.
Százat merek egyre tenni,
Hogy nem marad adós vele.

Csakhogy aztán a féktelen
Róma ledül a csapásra . . .
Tudom nem vágy többet Pius
Csil — csel — csalhatatlanságra.

Áspis.

Hogy lett a kázmérból manchester?

Kereszteltetni vitt a bába egy kisdedet a tiszteletes urhoz.

A szülék azt kivánták, hogy fiukat Kázmérnak keresztelje a pap. Azonban mire a paphoz ért a bába, elfelejtette a czifra nevet, csak arra emlékezett, hogy bizonyos kelmét is hivnak ugy, de az se nem kárton se nem batiz, hanem valami más. A pap sürgetvén, hogy mondja már a kisded nevét, hirtelen eszébe jutott a bábának a manchester, s igy lett a kázmérból manchester.

*) Ha még egy ferbli compániát is szervez a nemes gróf mindjárt kineveztetem magamat főispánnak, hogy én is felsőházi tag lehessek.

Ivánka Zsiga.

*

Parlamentalis interpellatio

az országház korcsmájában.

Telegrammok a másvilágból.

I. Rajner Pál belügyér urnak — Pest.

Még az én adminisztrátoraim se csaphatták el kedvük szerint a megyei tisztviselőket, mint az ön főispánjai.

Gr. Pálfi Fidelis.

II. Deák Ferencz urnak — Pest.

Engem abba az időbe conservativ pártvezérnek nevezett ön, minek nevezzem én most önt?

Gr. Dessewffy Aurél,

Az első osztrák-magyar bőrsereg

Görgei Arthur vezénylete alatt.

Jó tanácsok világba lépő fiatal káplánok számára.

Siralmas krónika két énekben a XIX. század harmadik negyedéből, melyben a papok egyáltalában halni nem akarának.

Saját keserves tapasztalásaiból ifjabb és kezdő collégainak magok alkalmazhatására s a hivőknek lelki épülésére kesergi

Egy vén káplán.

Motto: Káp'áni élet
Kutya kenyér —
Orditni mindig
Negyven forintér.

ELSŐ ÉNEK.

Hogy kell magát viselni egy tapintatos káplánnak átalában, de főképen a papcsalád iránt.

Légy türelmes mint a bárány,
Sima, csuszós mint a márvány,
Akaratod soh'se legyen,
Hizelgés üljön nyelveden.
Az asszonynak kezet csókolj,
Szép avagy rut, mindegy, bókolj;
Ha szép ugy megvárja tőled,
Ha rut, ugy lekötelezed.
Hogyha gyermek van a háznál,
Bárha piszkos, porban mászkál,
Ha szemtelen s feje üres
Dicsérd, hogy szép, lángész, ügyes.
Ha papol a principzipális
Beszéde bármily szamár is,
Hogy nincs benn' egy ép gondolat,
Mutasd, hogy te meghatva vagy,
Mondjad, hogy nincs egyéb vágyad
Sóhajts, mily merész kivánat!
Olyan előre hatolni
Hogy akkép tudnál papolni. —

MÁSODIK ÉNEK.

Jó tanácsok, hogy az életrevaló káplán, mint viselje magát a pap család, ellenségei, barátai, az esperest, kurátor, s az egyháztagok iránt.

Hogyha mással vagy beszédbe
Ki papodnak ellensége,
Bármit beszél, bármint szidná,
Ne szólj bele, mindent hagyj rá.
Legfeljebb csak sóhajts egyre:
— Hejh! ha te lennél helyette! —

Ha jó barátja jő hozzád,
Nyisd fel mindenre most a szád,
Milyen tudós, mily házat tart,
Messze nem látni ily asztalt,
A nője mily kedves asszony,
Nem kapnak itt a panaszon,
Nincs párja a házi rendnek
Tán már itt a menyben élnek.

Ha szól hozzád az esperes,
Rá alázattal tekintgess,
Ha nem kérdez, ugy ne felelj,
De minden intésre fülelj.
Ha kérdezi: mily munkákat
Tanulgatsz mint példányokat?
Mondd: ne vegye hizelgésnek,
De valódi remekeknek,
Csak is az övét tekinted;
Óh azok klasszikus müvek!
— S bár, tán kissé szerénykedik,
Rólad el nem feledkezik. —

Ha hozzád megy a kurátor
Igy kezdd: lehetek oly bátor
Megkinálni egy pipával,
— S előtte töltsd meg dohánnyal. —
Ültesd le a kanapéra,
Kérdezd, hogy, mint folyik dolga?
Hogy megyen a gazdálkodás'?
Hát a kurátorné asszony, ?
S a kedves Julcsa kisasszony!?
— S mond — kezed tévén szivedre
Mily papné lenne belőle!

Biró, jegyzővel jól lenni
Kell, ha elébb akarsz menni.
„Biró uram bölcs Salamon,
Sőt állitsd, hogy tul tesz azon,
Mert oly ügyes, igazságos,
Hire már is messze szálldos.
Dicsérjed a jegyző tollát,
Oly jól irni instánciát,
Isten ugyse soh'se láttál,
Pedig sokhelyt megfordultál,
Mondja is a szolgabiró:
Hogy ő, oly ügyes iró,
— Saját szájából hallottad —
Egész megyében sem akad.

Presbiter, esküdtek, gazdák
Hogy megismerd mind elvárják,
Ha adsz nekik tiszteletet,
Hasznukat csak ugy veheted.
Levedd messziről kalapod,
Kivánj jó estét, jó napot,

Vagy mondjad alázszolgája“
Némelyik ma már megvárja,
„Hogy vagyon Kis Mihály uram?
S a nemzetes asszony hogy van?
Nagy Pál uram betegsége
Hál' Istennek véget ére!
Hát a vásár hogy ütött ki?
Hozott-e sok hasznot neki?
A „virág“ meg mikor ellett?
Ebből-abból ugyan mi lett?
— Ugyan kedves nénémasszony!
A háztájék miként vagyon?
Hányat fiadzott a kocza?
Költött-e a lud, tyúk, rucza?
Szaporodik-e a pászma?
Van-e sok fonala vászna!?
— Hejh nem is sok ház van ilyen,
Hol a gazdaság igy menjen!

Politikád ne feszegesd,
Magad meggyőzetni engedd.
Ha jobboldali a gazda:
Bármit állit, hagyd meg abba.
Ha bal, vagy tán szélső épen
Hallgasd el bármit beszéljen.
Ha itt ezt, ott meg mást szólnak
Te ints „helyest“ minden szóra::
Ha véleményedet kérdik,
Oly ügyesen felelj mindig
Hogy ez is, az is azt értse.

Hogy ha ezeket megtartod:
Ugy tán eltürheted sorsod,
Mert a káplán olyan semmi
Kinek nehéz elébb menni,
Ki bár sulyos terhet czepel,
Jutalmat keveset tesz el.
Soknak kell eleget tenni
Mégis nehéz pappá lenni.

Adomák.

Ebédre hivta meg a gazdag paraszt a plébánost, s látván hogy a pap csak annyit eszik mint más becsületes ember, igy szólt:

„Ha tudtam volna, hogy édes tisztelendő uram ilyen kevéssel beéri, én bizony minden héten legalább egyszer meghivtam volna ebédre, de azt gondoltam, hogy kegyelmed egészen addig hasból áll, a meddig a kaputja ér!“

Egy hires humoristát bemutattak egyszer egy szép lánynak, kinek apja, egy nem épen jó hirü hadvezér volt. Bemutatás után kérdi a humoristát egy barátja: „Nos, mint tetszik a szép leány?

„Azt nézem ki a szeméből — válaszolt ez — hogy a mit az apja a világosnál megtett, — ez is könnyen megtenné sötétben t. i. kapitulálna!“

Milyen magas volt a Bábel tornya? kérdék a papi vizsgán a káplánt.

— Olyan magas volt — lön a felelet — hogy oda már az angyalok éneklése is lehallattszott az égből!“ —

Belesült a decsi legátus a prédikátzióba ugy, hogy se előre se hátra nem tudott menni.

Nagy nehezen végre kinyögte az áment.

Templom után megszólitja a kurátor a deákot; „ugyan édes legátus uram! már még is csak több tanusággal költetett vóna kegyelmednek erre a sorra elkészülni.“

A legátus sértve találván magát, igy halgattatá el a kurátort: „Ej az ebattát, hallgason kend! elég jó volt az Decsen.

Pardon!

A négylábu is megbotlik, hogy ne botolhatnék meg tehát Ludas Matyi javitnoka.

Ugyan is a Matyi 31-ik számában a 247-dik lapon ékes versekbe szedetvén azon 203 honatyák nevei, kik a megyét eltörölték, a Várady neve mellett lévő csillag alatt Gábor van jelezve hibásan János helyett.

Bocsásson meg Matyinak Várady Gábor! a megyék leghübb oltalmazója ezen öt betüs sajtó hibáért, mit különben az olvasó publikum magától is mingyárt kiigazitott.

SENSATION

!!! AMERIKAI PÁTENS !!!

!! Ki nem akar szép és egészséges fogakkal birni? !!

Ezt csak az uj villanyos kaucsuk fogkefék *által lehet elérni. — Alólirt ezen fogkeféket már a Borsszem Jankó elsö számának megjelenése óta használja, még pedig oly sikerrel, hogy azóta* bárkit mart is meg, *kutyafogai soh'se vástak el, söt élesedtek, ugy, hogy még ma is a* kiadott parancs szerént *bárkit kell is megmarnia, mindig elég erösen tud harapni. — Darabja 90 kr.*

1 forint egy gözkészülék

az ártalmas lég tisztitására.

Ez uj készülék gözkazánja az ehez tartozó tisztitási illatszerrel megtöltetik, s egy hozzá alkalmazott szesz-lámpával tüzesittetik, miáltal oly göz fejlödik ki, mely a democratismus, egyenlöség, testvériség, szabadság, képviseleti rendszer *s más ártalmas levegövel telt szobát, söt még az emberi keblet is, percz alatt megtisztitja. — Ezt használ-ják* a miniszteri salonokba s a deákclubb helyiségeiben, s az uri kaszinó termeiben, *s mindenütt a legmeglepöbb eredményt mutat. — Darabja 1 frt, 1 üveg tisztitó parfum 50 kr. — Elég 50-szeri használatra.*

!!! Egy érdekes tolltartó !!!

Midön a miniszterialis hivatalnokok a Borsszem Jankóba megrendelt dolgozatokat irják, mindig e tollat használják, mely olyan tulajdonságu, hogy akármiféle szemtelenséget, tisztátalanságot, szemérmetlenséget, ocsmányságot *irnak vele, mindig csak ugy folyik belöle, különösen alkalmas* jó hazafiak lepiszkolására. *— mint ezt alólirot-tól a Borsszem Jankó bármely számában láthatni. — Darabja 1 frt, hozzá egy tuczat Ágai-féle orczátlanság 15 kr.*

Esö köpenyeg

Elnyühetlen anyagból. — E köpeny oly formán van késztive, hogy minden idöben viselhetö, azaz tetszés szerint bármikor bár merre forgatható. — Ára egy — Kecskeméti Aurél által irt, s püspök Horváth Mihály által ujra dolgozott — darabnak 10 frt 50 kr, és két porczió elvtagadás.

Nevezett czikkek az egész osztrák-magyar birodalom számára egyes-egyedül kaphatók:

Dr. Ágai Iczik lomtárában.

Pesten, kétsasutcza 24. szám.

Discursus Iczik szomszéd és Mihály gazda között.

Iczik: Háth Mihály bácsi musth azérth fug szhönetelni az urszághgyölés, mert az urszágh házat thatarozzák?

Mihály: Hát iszen csak kell valami okának lenni, ha egyszer szünetet csinálnak? hanem azt szeretném én tudni szomszéd, hogy mivel tatarozzák ki?

Iczik: Háth avval a sok mindennel, a mith a vármegyéktől elszedtek!

Mihály: A német világba a beamtereket „was sager" uraknak hivta az ember, most már a magyar urakat, kik ezután a vármegyéken lesznek, hogy fogjuk hivni mit gondol szomszéd?

Iczik: Nagyon khünyü azt khigondolni Mihály bácsi, hiszen már Venkhájm megthanithott rá!

Mihály: Ugyan miként no?

Iczik: Háth a minth a minisztheri rendelet khezdödik, „meghagyathik" urakhnak!

Mihály: Nini Iczik szomszéd! én azt olvasom az ujságokban, hogy a Klapka és Csernátony közti differentia lovagias elégtétel által befejeztetett, hát mi kell ez-alatt a lovagias elégtétel alatt érteni?

Iczik: Hát azt Mihály bácsi, hogy Klapka és Csernátony „a levegöbe lütthek."

Felelös szerkesztö és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pesten, 1870. Nyomatott Fanda és Frohna könyvnyomdájában, arany-kéz utcza.